

U S N E S E N Í

Krajský soud v Praze rozhodl v senátu složeném z předsedkyně Mgr. Jitky Zavřelové a soudců JUDr. Věry Šimůnkové a Mgr. Tomáše Kocourka, Ph.D. ve věci žalobce: **D.H.**, bytem X, zastoupen Mgr. Michaelou Kopeckou, advokátkou se sídlem Krkonošská 1471/17, 120 00 Praha 2, proti žalovanému: **Krajský úřad Středočeského kraje**, se sídlem Zborovská 81/11, 150 21 Praha 5, za účasti **S. n. o. Ž., z. s.**, se sídlem X, o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 10. 5. 2016, č. j. 068805/2016/KUSK, sp. zn. SZ 057984/2016/KUSK REG/KE,

t a k t o :

- I. Žaloba se odmítá.**
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.**
- III. Žalobci se ve lhůtě 30 dnů od právní moci tohoto usnesení vrací soudní poplatek ve výši 3.000 Kč.**

O d ů v o d n ě n í :

Žalobce se žalobou, podanou osobně Krajskému soudu v Praze dne 18. 7. 2016, podle části třetí, hlavy druhé, dílu prvního zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), domáhá zrušení rozhodnutí uvedeného v záhlaví, jímž žalovaný zamítl žalobcovo odvolání a potvrdil rozhodnutí Úřadu městysu Štěchovice, stavebního úřadu (dále jen „stavební úřad“) ze dne 10. 2. 2016, č. j. 0345/16/SUS/DSo, sp. zn. St.2962/15/So. Tímto rozhodnutím stavební úřad zamítl žalobcovu žádost o vydání rozhodnutí o umístění stavby – oplocení pozemků Š., P. u S., na pozemcích parc. č. x v katastrálním území P. u S.

Žalobce v žalobě uvádí, že s napadeným rozhodnutím nesouhlasí a že jím byl dotčen na svých vlastnických právech. Dále uvádí, že žalobu odůvodní dodatečně.

Podle § 72 odst. 1 s. ř. s. lze žalobu podat do dvou měsíců poté, kdy bylo rozhodnutí žalobci oznámeno doručením písemného vyhotovení, nebo jiným zákonem stanoveným způsobem, nestanoví-li zvláštní zákon lhůtu jinou.

Podle § 71 odst. 1 s. ř. s. musí žaloba mimo obecných náležitostí podání (§ 37 odst. 2 a 3 s. ř. s.) obsahovat: a) označení napadeného rozhodnutí a den jeho doručení žalobci; b) označení osob na řízení zúčastněných; c) označení výroků rozhodnutí, které žalobce napadá, d) žalobní body, z nichž musí být patrné, z jakých skutkových a právních důvodů považuje žalobce napadené výroky rozhodnutí za nezákonné nebo nicotné, e) jaké důkazy k prokázání svých tvrzení navrhuje žalobce provést a f) návrh výroku rozsudku.

Podle § 71 odst. 2 s. ř. s. může žalobce žalobu rozšířit o další žalobní body pouze ve lhůtě pro podání žaloby.

Napadené rozhodnutí bylo žalobci podle jeho tvrzení a podle doručenky založené ve správním spise doručeno dne 18. 5. 2016. Lhůta pro podání žaloby počala běžet 19. 5. 2016 a jejím posledním dnem byl dne 18. 7. 2017, kdy byla žaloba podána.

Soud konstatuje, že žaloba byla podána včas, avšak návrh neobsahuje žalobní body. Obecná tvrzení žalobce, že byl napadeným rozhodnutím dotčen na svých vlastnických právech, nepovažuje soud za žalobní bod ve smyslu § 71 odst. 1 písm. d) s. ř. s. Podle ustálené judikatury je žalobním bodem konkrétní (tj. ve vztahu k žalobci a k projednávané věci individualizované) skutkové tvrzení doprovázené konkrétní právní argumentací, z nichž plyne, z jakých důvodů považuje žalobce napadené výroky rozhodnutí za nezákonné. „*Líčení skutkových okolností nemůže být toliko typovou charakteristikou určitých „obvyklých“ nezákonností, nýbrž zcela jasně individualizovaným, a tedy od charakteristiky jiných konkrétních skutkových dějů či okolností jednoznačně odlišitelným popisem. Žalobce je povinen vyličit, jakých konkrétních nezákonných kroků, postupů, úkonů, úvah, hodnocení či závěrů se měl žalovaný vůči němu dopustit v procesu vydání napadeného rozhodnutí či přímo rozhodnutím samotným, a rovněž je povinen ozřejmit svůj právní náhled na to, proč se má jednat o nezákonnosti. Právní náhled na věc se přitom nemůže spokojit toliko s obecnými odkazy na určitá ustanovení zákona bez souvislosti se skutkovými výtkami. Pokud žalobkyně odkazuje na okolnosti, jež jsou popsány či jinak zachyceny ve správním či soudním spise, nemůže se jednat o pouhý obecný, typový odkaz na spis či jeho část, nýbrž o odkaz na konkrétní skutkové děje či okolnosti ve spisu zachycené, a to tak, aby byly zřetelně odlišitelné od jiných skutkových dějů či okolností obdobné povahy a aby bylo patrné, jaké aspekty těchto dějů či okolností považuje žalobce za základ jím tvrzené nezákonnosti*“ (viz usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 20. 12. 2005, č. j. 2 Azs 92/2005 – 58). Těmto požadavkům však výše uvedené obecné tvrzení žalobce nedostálo, neboť jde pouze o konstatování, že bylo porušeno jeho vlastnické právo, aniž by žalobce uvedl konkrétní skutečnosti či právní argumentaci, o něž toto tvrzení opírá.

Žalobní body přitom musí být obsaženy již v žalobě, resp. mohou být doplněny pouze ve dvouměsíční zákonné lhůtě pro podání žaloby (§ 71 odst. 2 s. ř. s.). V dané věci podal žalobce žalobu 18. 7. 2016, tedy poslední den lhůty. Judikatura dovodila, že je-li podána žaloba bez žalobních bodů, není „*dána zákonná povinnost soudu v těchto případech vždy vyzývat žalobce k odstranění těchto vad ve smyslu ustanovení § 37 odst. 5 s. ř. s., neboť takto široce pojištěná povinnost soudu by zjevně odporovala zmíněné zásadě dispoziční a rovněž zásadě koncentrace řízení, v souladu s nimiž je tento typ řízení koncipován.*“ [viz rozsudek Nejvyššího správního soudu (dále jen „NSS“) ze dne 23. 10. 2003, č. j. 2 Azs 9/2003]. V dané věci v okamžiku podání žaloby zbýval do konce lhůty pouze zbytek daného dne. S ohledem na takto krátký časový úsek měl soud za to, že není naděje, že by žaloba mohla být ještě včas doplněna, a proto již žalobce k doplnění žalobních bodů postupem podle § 37 odst. 5 s. ř. s. nevyzýval. S uplynutím lhůty pro podání žaloby totiž soudní řád správní spojuje automatický důsledek, o němž není třeba žalobce předem poučovat, a sice že po uplynutí lhůty pro podání žaloby již nelze rozšířit žalobu o další žalobní body (§ 71 odst. 2 s. ř. s.). Přímou ze zákona nastává účinek koncentrace řízení. Postupem dle § 37 odst. 5 s. ř. s., byť ten počítá s určením lhůty k odstranění vady žaloby soudem, přitom nelze prolomit zákonnou lhůtu pro uplatnění žalobních bodů. Důsledkem toho je, že soud je oprávněn žalobu odmítnout pro neodstranění vady spočívající v absenci žalobního bodu i bez předchozí výzvy k odstranění této vady, pokud již lhůta pro podání žaloby marně uplynula (viz rozsudek NSS ze dne 23. 10. 2003, č. j. 2 Azs 9/2003 – 40, nebo rozsudek ze dne 11. 3. 2010, č. j. 7 As 15/2010 – 56).

Soud tedy shrnuje, že žaloba neobsahuje žádný včas uplatněný žalobní bod, a je proto neprojednatelná, přičemž tato vada je s ohledem na uplynutí žalobní lhůty již neodstranitelná a proto v řízení nelze pokračovat. Soud proto žalobu odmítl podle § 35 odst. 7 s. ř. s.

Pro úplnost soud dodává, že žalobce žalobu dne 18. 10. 2016 bez výzvy soudu doplnil, přičemž toto doplnění žaloby již žalobní body obsahuje. K doplnění žalobních bodů bezmála tři měsíce po uplynutí lhůty ovšem soud nemohl přihlížet, neboť podle § 72 odst. 4 s. ř. s. zmeškání lhůty pro podání žaloby (a tedy i pro uplatnění žalobních bodů) nelze prominout.

O náhradě nákladů řízení soud rozhodl podle § 60 odst. 3 věty první s. ř. s. tak, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení. Vzhledem k tomu, že žaloba byla odmítnuta, soud ve smyslu ustanovení § 10 odst. 3 věty poslední zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů, vrátil žalobci zaplacený soudní poplatek ve výši 3.000 Kč. Soudní poplatek bude žalobci vrácen do 30 dnů od právní moci tohoto usnesení.

Poučení: Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

V Praze dne 28. června 2017

Mgr. Jitka Zavřelová, v. r.
předsedkyně senátu

Za správnost:
Božena Kouřimová